

Semestrálny projekt na predmet DIF, Jana Vrtiaková

Téma: Úhly pohľadu

Ako tému tohto projektu som zvolila Úhly pohľadu a aplikovala som ju do športovej fotografie, ktorú som sa snažila prezentovať trochu netradične. Využívam na to najmä tzv. „forced perspective“. Konkrétna športová disciplína je Le parkour (Free running), meno športovca je Pavel Cibulka. Ide teda o sériu fotografií, ktoré ukazujú *uhol pohľadu* na svet očami parkouristu.

Som názoru, že séria fotografií predstavujúca osobnosť, obzvlášť ak ide o šport, by mala k celkovému doplneniu komplexného dojmu obsahovať aj nejaký druh portréту. Preto som zvolila jednu fotografiu bez forced perspective (01_personality) – ako predstavenie športovca divákovi. Ide o jednoduchý portrét v exteriéri z profilu, ktorý je však pomocou fotomontáže doplnený o prvok „mysle“. Jednoducho, predstavuje osobu, s ktorou sa bude divák stretávať počas celej série fotografií, ako zanieteného parkouristu. Ako človeka, ktorého pohľad na svet je odlišný od ľudí, ktorí sa tejto disciplíne nevenujú. Ako človeka, ktorého myšlienky sú jednoznačné.

Druhá fotografia (02_handstand) je jeden zo základných „trikov“ v parkoure – stojka na rukách. V tomto prípade už ide o forced perspective, kedy je fotografia hore nohami (v tomto prípade vlastne dole nohami :) , čím možno upúta, možno zaujme, určite však trochu zatočí hlavu. Uhol pohľadu – parkourista vidí v podobnej pozícii svet opačne ako ostatní.

Ďalšia fotka (03_monkey-vault) predstavuje trik monkey vault, pootočená však môže evokovať pád z plošiny. Uhol pohľadu na vec.

4. fotografia (04_wallrun) zachytáva beh po stene – wallrun. Pootočená o 90° pripomína klasický beh, pozadie však napovedá, že úplne klasický nie je.

Obrovský tieň a opäť stojka – ďalšia fotka (05_handstand-shadow). Využila som príjemné svetlo zapadajúceho slnka a dlhý tieň v kombinácii so širokým ohniskom. Otočením vznikol úplne nový svet, ktorý je celý tak nejak na hlavu.

Na ďalšej fotke (06_sitting) nie je žiadny úžasný trik, ale jednoduchá hra s perspektívou. Človek na prvý pohľad sediaci na zábradlí je v skutočnosti zavesený za ruky a nohy.

Siedma fotka (07_first-person), ako aj názov napovedá, ukazuje first person pohľad očami parkouristu, ktorý sedí na kraji múriku, pod ním už len niekoľko desiatok metrov prázdneho priestoru, z čoho sa vie pekne zatočiť hlava. Parkouristi vykonávajú mnoho trikov v pomerne extrémnych podmienkach, najmä čo sa týka výšky, takže strach z nej by pre nich znamenal výrazný hendikep.

Na ôsmej fotke (08_loop) ide o premet cez lavičku, kde pri otočení v poslednom momente skoku fotka vyzerá ako držanie sa z posledných síl za strašne silného vetra lavičky vo svete, ktorý je naruby.

Na predposlednej fotke (09_flag) je Pavel v tzv. vlajke, anglicky flag. Ide o silovo výrazne náročný úkon, kde sa treba udržať vo vodorovnej pozícii rukami a prepnutím celého tela. Ako forced perspective však budí dojem, že sa celkom frajersky vie udržať vo vise, pričom netušíme, či má kam dopadnúť.

Posledná fotografia (10_backflip) ukazuje výskok z plošiny znožmo a v klbku, pôvodne však ide o pekne prevedený backflip, základný trik každého parkouristu.

Fotky boli všetky vyhotovené v okolí Vyšehradu, fotenie bola myslím obojstranná zábava a zaujímavá skúsenosť, pre Pavla určite netradičné požiadavky, pre mňa výzva a veľa rozmýšľania. S nápadom som prišla ja, kamarátka mi dohodila Pavla, Pavol mi pomáhal vymyslieť vhodné triky a myslím, že sme to spoločnými silami celkom pekne zvládli.